

andet for de Tusinder og atter Tusinder, der maa bære Værnepligtens Byrde under disse Forhold.

Der er ogsaa noget andet, der her vækker Harmen og Forbitrelse. Venstre, Radikale og Socialdemokrater enedes i sin Tid under særlig god Medvirken af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) om at faa fjernet den Meningsløshed, at Officerer kun skal svare 2 pCt. i kommunal Skat. Naar Officererne stadig modsætter sig at være med til at bære de kommunalt og samfudsmæssigt set naturlige Byrder, vokser Harmen yderligere, naar man bliver Vidne til noget saadant som det, jeg har fremdraget i Dag, og Harmen øges desto mere, naar man ser en fremtrædende Officer der lønnes med 6,800 Kr., løber til Domstolene under denne Dyrtid for at faa den højtærede Forsvarsminister dømt til at betale ham 3,400 Kr. i Løntillæg. Venstre har med nogen Ret sagt, at Estrup i den Periode, da han førte sin Voldspolitik her i Landet, ydede den socialdemokratiske Bevægelse god Støtte. Jeg vil sige, at til den antimilitaristiske Agitation, som mit Parti i Næstved-Kredsen har ført, har vi aldrig haft bedre Værkfæller — det vil jeg fremhæve overfor de Herrer Officerer — end Folk som denne von Holstein, der har faaet idømt Murmester Aagaard 2 Dages mørk Arrest. Vi kan for den Sags Skyld kun være glade over, at de Herrer er saa dumme, som de er.

Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til Ministeren at overveje — eventuelt forhandle med Finansudvalget —, om ikke disse 12,000 Kr. til Officerers Rejsers til fremmede Hære kunde spares. Jeg vil nødig i Øjeblikket yppe Kiv og Strid angaaende det militære Budget, og de Herrer forstaar mine Grunde. Jeg skal ikke nærmere omtale, hvad jeg agter at gøre ved Ændringsforslaget, før jeg har hørt den ærede Forsvarsminister.

Til sidst kunde jeg ønske at spørge Ministeren, om han ikke i Anledning af alt det, der foreligger, finder det rimeligt, at Rigsdagen, da Sikringsstyrken øjensynlig stadig vil blive holdt inde, beskæftiger sig lidt med den Kommissionsbetænkning, jeg holder i min Haand, Betænkningen angaaende den militære Straffelov, som Kommissionen af 1913 har afgivet. Der er saa mange Tusind unge Mænd, som maa leve under den militære Straffelov og bliver behandlet paa en saadan Maade, at vi maa se at komme til en Revision af denne Lov og faa indført Forhold, der er i lidt bedre Overensstemmelse med den

Tankegang, der glædeligvis ogsaa i den Henseende er raadende i det danske Folk. Jeg føler mig overbevist om, at kun faa billiger den Justits, der er øvet i den af mig her i Dag omtalte Sag.

Med disse Bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt takker Tingets højtærede Formand, fordi han har givet mig Lov til at fremføre det, jeg havde paa Hjerte, henstille til det ærede Ting at modtage mit Ændringsforslag med Velvillie.

Munk-Poulsen: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger angaaende det Samraad, der har været holdt mellem den højtærede Finansminister og Finansudvalget om Olietøj og Søstøvler til Redningsmandskabet, et Spørgsmaal, som jeg tidligere har fremdraget her i Tinget. Siden jeg sidst omtalte denne Sag — og jeg er tilbøjelig til at tro: siden Afholdelsen af det nævnte Samraad —, er der fremkommet et Andragende fra Redningsmændene selv. Disse har nu dannet en Forening, og saa vidt jeg husker, har allerede Mandskaberne fra 37 af de omtrent halvthundrede Redningsstationer, som findes her i Landet, indmeldt sig i den Forening. Foreningen tæller mellem 350 og 400 Medlemmer. I det nævnte Andragende har de netop fremhævet Ønsket om Olietøj og Søstøvler. De har ganske vist fremsat dette Ønske paa en lidt anden Maade, end jeg i sin Tid har gjort, idet de har ønsket at faa et aarligt Tilskud til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Olietøj og Søstøvler. De er imidlertid villige til at lade sig dem udlevere af Redningsvæsenet, og naar jeg har talt med Redningsmandskabernes Repræsentanter, har de indrømmet, at det maaske var hensigtsmæssigst, at de nævnte Genstande blev anskaffet paa een Gang, thi saa var de vis paa, at de alle fik. Som jeg tidligere har pointeret her i Salen, er det umuligt for disse Folk at bruge det samme Olietøj og de samme Søstøvler, som de bruger til Fiskeri. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag og agter paa ingen Maade at rejse nogen Strid om denne Sag, men jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Forsvarsminister, om vi ikke paa fredelig Vis kunde naa et Resultat. Fra Ledelsens Side hævdes det, at det er vanskeligt at opmaganisere og bevare Olietøjet paa Stationerne, og at det er det, som er Grunden til, at man ikke vil gaa med til denne Anskaffelse. Jeg har hørt, at man mente at have nogle Erfaringer i den Retning fra Stationen i